

Fra Udvalgets Side er der vist ikke nogensomhelst Grund til at modsætte sig dette Underændringsforslag, skjøndt det er tvivlsomt, om det er nødvendigt, da det vistnok følger af Teksten; men der kan maasse være Grunde, som tale for specielt at præcisere dette Punkt. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig nærmere derom, saalænge Forslagsstilleren og Ministeren ikke have udtalt sig derom.

— **Ændringsforslaget** under Nr. 187 gaar ud paa at indsætte med Hensyn til Laanet til Lynæs og Hundested Havne den samme Garantibestemmelse, som findes med Hensyn til de fleste andre Haanelaan paa § 27. Laanene til saadanne Foranstaltninger pleie jo ifølge § 27 udtrykkelig at være betingede af vedkommende Kommunes Garanti. Dette gjælder ogsaa det nye Forslag, som iaar findes paa Finanslovsforslaget, vedrørende Laanet til Gudhjem Havn. Man har fundet, at en lignende Fordring burde stilles til den Kommune, under hvilken Lynæs og Hundested Havne høre, nemlig Frederiksborg Amtsråd. — **Ændringsforslaget** under Nr. 188 gaar ud paa at skaffe billigere Betingelser for Laanet til Sandvig Havn. Det er nemlig i det oprindelige Finanslovsforslag foreslaaet, at Laanet skal tilbagebetales i Løbet af 12 Aar; men det er oplyst for Udvalget, at dette vilde blive meget byrdefuldt for vedkommende fattige lille Kommune, og man har derfor foreslaaet her at udskyde Fristen, og Følgen af, at Ændringsforslaget vedtages, vil altsaa være, at Laanet ikke er tilbagebetalt før efter 28 Aars Forløb istedetfor 12 Aar. — **Ændringsforslaget** under Nr. 189 skal jeg ikke føie nogen Bemærkning til, da den høitærede Minister og Udvalget ere enige med Hensyn til dette, og med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 190, som er stillet af et enkelt Medlem, skal jeg tillabe mig at afvente det ærede Medlems Udtalelse. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at Udvalget ikke endnu har set sig ifand til at behandle Sagen saaledes, at vi have kunnet tage en bestemt Stilling dertil, og at vi ikke have konfereret med den høitærede Minister derom; men ikke desto mindre har Flertallet troet, at det var ønskeligt, at Sagen kom til Diskussion her ved 2den Behandling, men man forbeholder sig fuld Frihed med Hensyn til Afstemning over Sagen, idet det vil afhænge af de Oplysninger, som fremkomme under Debatten, om man allerede nu kan tage en bestemt Stilling dertil, eller man burde udsætte det til nærmere Forhandling derom. — Hermed har jeg motiveret de Ændringsforslag og de Punkter i Betænkningen, som vedrøre de Paragrafer, som nu ere satte under Afstemning.

Formanden (Rabbe): Ændringsforslaget under Nr. 21 angaaende Brandslukningsvæsenet paa Kronborg vil det af de Hensyn, som ere nævnte af den ærede Ordfører, være rigtigst først at lade komme til Afgjørelse, naar Ændringsfor-

slaget under Nr. 155, som hører til et senere Afsnit, kommer for, saa at der altsaa ikke er Anledning til at forhandle det videre under dette Afsnit.

Ordføreren: Paa §§ 6, 26 og 27, forsaavidt de vedrøre Indenrigsministeriet, ere alle Ændringsforslagene stillede af hele Udvalget, og jeg kan derfor indskrænke mig til kun at omtale de enkelte Punkter under § 19, hvortil der findes Forslag, der kun ere stillede af det Flertal, hvortil jeg ikke hører. Det første Ændringsforslag, som jeg skal omtale, er det under Nr. 6. Den ærede Ordfører bemærkede derom, at Flertallet nærmest havde fremsat dette Forslag for ikke at foregribe Røget med Hensyn til den kommende Lønningsrevision, og at Forslaget derfor egentlig kun var af formel Natur. I saa Tilfælde ser jeg ikke rettere, end at det kun er en overordentlig lille og fin Nuanceforskjel, som er tilstede mellem Flertallets Forslag og det af Ministeren oprindeligt stillede Forslag, thi jeg maa i den Henseende oplyse, at Anmærkningerne udtrykkelig paavise, at der ikke paatænkes Ansættelsen af nogen pensionsberettiget Embedsmand; der er kun Tale om, at det paagjældende Beløb skal anvendes til Lønning af en fungerende Fuldmægtig, til Honorar for en Expeditionssekretair, til Lønning af en Assistent og til Lønning af en Skriver, altsaa til Poster, som efter Anmærkningerne ikke kunne give Adgang til Pension. Ændringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa at negte et af Ministeren begjæret Beløb til Kontoen for almindelige Udgifter, hvilket Beløb skulde anvendes til, at dertil egnede Personer kunde blive sendte ud for at gjøre sig bekendte med internationale Udstillinger og for at deltage i de Forhandlinger mellem Delegerede fra forskjellige Lande, som i Reglen sættes i Forbindelse med internationale Udstillinger. Flertallet anerkjender i og for sig Berettigelsen af at have en Sum til Raadighed til saadanne Sendelser, men det mener, at der i Reglen vil være Tid nok til at begjære en saadan særlig Bevilling, som dertil fordres. Jeg kan ikke Andet end gjøre opmærksom paa, at det jo er ganske vist, at man i Reglen nok i Forveien veed, naar der afholdes større internationale Udstillinger, men at det ogsaa i Pragis har viist sig, at der i Forbindelse med disse Udstillinger meget ofte i sidste Dieblis bliver berammet særlige faglige og tekniske Konferencer, hvorom der ikke vides Røget iforveien, og jeg tror, at det ofte vilde være beklageligt om Regjeringen ikke havde de nødvendige Midler paa Haanden, som den kunde anvende til at sende saadanne Folk ud. Jeg tror, at dette er et Savn, som har været følt flere Gange, og det netop under Forhold, hvor Ministeriet ikke forud har havt Kundskab om, at der var Anledning til at forlange en saadan Bevilling. Jeg vilde derfor meget ønske, at Flertallet var gaaet ind paa